

УКРАЇНА ТА ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ: ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРАЦІЇ

Іванова Т.І., Подужайло О.В.

Геополітичне, геоекономічне становище України, науково-технічна революція, глобальний поділ і кооперація праці зумовлюють визначення ролі та місця нашої держави у світовому господарстві в цілому та у взаємовідносинах із впливовими регіональними економічними об'єднаннями зокрема. Саме тому проблема інтеграції України до Європейського Союзу є дуже актуальною на сьогоднішній день.

14 червня 1994 року Україна першою з країн СНД уклала Угоду про партнерство і співробітництво з ЄС, яка стала основою для широкої економічної, фінансової, соціальної співпраці.

Одним із перших кроків нової влади на європейському шляху стало ухвалення і наступна реалізація Плану дій Україна-ЄС, який не має на меті підготовку до членства в ЄС, а передбачає поглиблення співробітництва в окремих пріоритетних сферах.

Після розширення ЄС його ринок перетвориться для України на головний і посяде перше місце як ринок збуту українських товарів та друге місце як джерело імпорту. Негативними наслідками цього процесу для України є скасування угод про вільну торгівлю, поширення на український експорт до нових країн-членів антидемпінгових заходів та кількісних обмежень.

Що ж чекає Україну після приєднання до ЄС? На початковому етапі, як показує досвід країн Центрально-Східної Європи, буде спостерігатися зменшення ВВП та спад сільськогосподарського виробництва. Важка промисловість, малий бізнес, орієнтований на внутрішній ринок, також відчують короткострокові проблеми, які будуть супроводжуватися ростом безробіття. Багато підприємств не витримають конкуренції з боку імпорту країн ЄС і закриються. Слід звернути увагу на те, що ЄС вважає завчасним поширювати на нових членів право вільного переміщення робочої сили на протязі від 2 до 7 років. Це означає, що мільйони українців, які лишилися роботи в Україні, не зможуть компенсувати втрати пошуку робочого місяця за її межами. Таким чином, Україна повинна пройти через період внутрішньої зосередженості і консолідації, що дозволило б їй поставити свою європейську політику на основу фундаментальних національних інтересів.